

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Den Braven Czech and Slovak a. s**
sídlem Úvalno 353, 793 91 Úvalno
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem nám. Sv. Čecha 8, Přívoz, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2018, č. j. 175-87/2018-570000-11, ve věci vrácení cla

takto:

- I. Rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 19. 7. 2018, č. j. 175-87/2018-570000-11 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského, advokáta se sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 19. 9. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2018 č. j. 175-87/2018-570000-11 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta námitka žalobce proti postupu žalovaného jako správce daně, který odmítl žalobci vrátit neoprávněně vybrané clo.
2. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že žalovaný vydal několik platebních výměrů na clo, které bylo uhrazeno. Proti těmto platebním výměrům se vede odvolací řízení. Žalobce požádal o vrácení částek na základě nich uhrazených, s poukazem na to, že dosud nenabýly právní moci a clo jimi vyměřené tak není podle § 143 odst. 2 daňového řádu splatné. Žalovaný měl uhrazené částky na žádost žalobce žalobci vrátit, a protože tak neučinil, postupoval nezákonně.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, navrhl její zamítnutí a zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný vydal dne 2. 4. 2014 celkem 69 dodatečných platebních výměrů na základě Zprávy o kontrole po propuštění zboží č. j. 1364-30/2014-570000-51, jejímž předmětem bylo 69 celních prohlášení a výsledkem zjištění úniku na cle ve výši 20 887 648 Kč. Proti těmto dodatečným platebním výměrům podal žalobce dne 9. 10. 2017 odvolání, neboť se s nimi seznámil až 12. 9. 2017 z důvodu jejich chybného doručení. Odvolání žalovaný dne 8. 11. 2017 zamítl a odvolací řízení zastavil pro opožděnost; dodatečné platební výměry měly nabýt právní moci dne 7. 5. 2014 a clo jimi vyměřené bylo již vymoženo. Proti tomuto rozhodnutí o odmítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení podal žalobce odvolání, na jehož základě Generální ředitelství cel zjistilo, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, a proto je postoupilo žalovanému k rozhodnutí postupem podle § 113 odst. 1 písm. a) zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Žalovaný dne 9. 5. 2018 zrušil rozhodnutí o odvolání a zastavení řízení z 8. 11. 2017, neboť odvolání proti dodatečným platebním výměrům bylo podáno včas.

6. Dne 25. 5. 2018 požádal žalobce o vrácení plnění vymoženého na základě předmětných dodatečných platebních výměrů, neboť bylo exekvováno neoprávněně. Žádost žalovaný zamítl dne 28. 5. 2018 s odůvodněním, že dodatečné platební výměry nebyly rozhodnutím z 9. 5. 2018 zrušeny, zrušeno bylo rozhodnutí o odvolání a zastavení odvolacího řízení, nedošlo tak k neoprávněnému vymožení plnění a žalovaný tak není oprávněn částku dodatečně vyměřeného a zaúčtovaného cla a penále se zákonným příslušenstvím vrátit.
7. Na odpověď z 28. 5. 2018 reagoval žalobce podáním z 30. 5. 2018, označeným jako „*námítka proti postupu správce daně*“, ve kterém uvedl, že neuplynula-li dosud patnáctidenní lhůta pro plnění, stanovená dodatečnými platebními výměry, která počne běžet až jejich právní mocí, je nutno považovat veškerá vymožená plnění za dobrovolně poskytnutá, dávající vzniknout u žalobce přeplatku, o jehož vrácení žalobce marně požádal. Postup žalovaného je nezákonný, k zadržování přeplatku mu nesvědčí žádné právo a žalobce se domáhá ochrany proti tomuto postupu.
8. O podání žalobce žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, ve kterém zrekapituloval průběh řízení a uvedl, že nebyly-li dodatečné platební výměry zrušeny, nelze uplatňovat ustanovení § 143 odst. 5 daňového řádu, neboť neexistuje rozdíl mezi skutečnou daňovou povinností a dodatečně vyměřeným celním dluhem.
9. Podle § 143 odst. 5 daňového řádu, *je-li doměřená daň vyšší než daň dodatečně tvrzená daňovým subjektem, je rozdíl splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci dodatečného platebního výměru. Ve stejné náhradní lhůtě je splatná i daň vyměřená z moci úřední.* Kdy nastává u rozhodnutí právní moc, upravuje daňový řád v ustanovení § 103 odst. 1 daňového řádu tak, že *rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci.*
10. Mezi účastníky není sporné, že v době podání žádosti žalobce o vrácení plnění nebylo skončeno odvolací řízení proti předmětným dodatečným platebním výměrům. Namítal-li žalobce, že clo doměřené předmětnými dodatečnými výměry dosud není splatné, neboť tyto nejsou v právní moci, pak závěr žalovaného o tom, že žádosti nelze vyhovět, neboť neexistuje rozdíl mezi skutečnou daňovou povinností a dodatečně vyměřeným celním dluhem, když § 143 odst. 5 daňového řádu nelze uplatnit, je nezákonný. Daňový řád váže ve shora citovaném § 143 odst. 5 daňového řádu splatnost dodatečně vyměřené daně, tedy podle § 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu i cla, na právní moc dodatečného platebního výměru, která podle § 103 odst. 1 daňového řádu nastává za splnění kumulativně dvou předpokladů: 1. jeho účinností a 2. nemožností se proti němu odvolat. Účinnost rozhodnutí nastává vůči jeho příjemci okamžikem jeho oznámení (§ 101 odst. 5 daňového řád) a splnění této podmínky není mezi účastníky sporné. Podmínka nemožnosti odvolání však splněna není - proti dodatečnému platebnímu výměru se podle § 109 odst. 1 daňového řádu lze odvolat; žalobce odvolání podal a odvolací řízení neskončilo. Doměřené clo tak není podle § 143 odst. 5 daňového řádu splatné.
11. Rozhodnutí žalovaného vystavěné na závěru, že probíhající odvolací řízení o předmětných dodatečných výměrech nemá na splatnost jimi doměřeného cla vliv, tak je v rozporu s § 143 odst. 5 ve spojení s § 103 odst. 1 daňového řádu, a proto je nezákonné.

Žalovaný z tohoto – mylného – závěru dále dovozuje, že k přeplatku na cle nebo jiné dani nedošlo, aniž by tuto svou úvahu jakkoliv odůvodnil, a napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné. Krajský soud k tomu uvádí následující.

12. Podle § 154 odst. 1 daňového řádu, *přeplatek je částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu*. Kdy se přeplatek stává přeplatkem vratitelný, upravuje § 154 odst. 2 daňového řádu ve vazbě na existenci nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu popř. nedoplatku na účtu podle odstavce 4; není-li jich, stává se přeplatek vratitelným a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován, a daňový subjekt může požádat o jeho vrácení (§155 odst. 2 daňového řádu).
13. Žádost žalobce označená jako „*výzva k vydání plnění*“, je svým obsahem žádostí o vrácení vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 2 daňového řádu, když z ní vyplývá úvaha žalobce, že z důvodu nesprávné exekuce předmětných dodatečných výměrů má na svém osobním daňovém účtu přeplatek a považuje jej za vratitelný, neboť o jeho vrácení požádal; vratitelnost přeplatku odůvodnil tím, že plnění poskytnutá na předmětné dodatečné platební výměry jsou předčasná a dobrovolná. Žalovaný je tak povinen se zabývat jak otázkou, zda jsou u žalobce splněny shora uvedené podmínky vyplývající z § 154 odst. 1 daňového řádu pro vznik přeplatku, tak zda se jedná o přeplatek vratitelný podle § 154 odst. 2 daňového řádu a zda plnění na dosud nesplatné clo, které bylo vymoženo exekucí, lze považovat za plnění dobrovolné a zakládající tak vznik přeplatku.
14. Krajský soud pro úplnost dodává, že žalovaný o žádosti žalobce úkonem označeným jako „*odpověď na výzvu k vydání plnění*“ rozhodl ve smyslu § 155 odst. 4 daňového řádu. Proti rozhodnutí správce daně o žádosti o vydání vratitelného přeplatku se podle § 155 odst. 4 daňového řádu lze odvolat. Ačkoliv tak žalobce podání z 30. 5. 2018 nazval „*námítka proti postupu správce daně*“, jedná se podle obsahu o odvolání proti rozhodnutí žalovaného o žádosti o vrácení přeplatku. Žalovaný proto v případě, že odvolání neshledá vadné a vyžadující postup podle § 112 odst. 2 daňového řádu a nebude-li postupovat některým ze způsobů, uvedených v § 113 odst. 1 daňového řádu, postoupí odvolání žalobce podle § 113 odst. 3 daňového řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu.
15. Jak bylo uvedeno výše, napadené rozhodnutí žalovaného je vystavěno na závěru, že probíhající odvolací řízení o předmětných dodatečných výměrech nemá na splatnost jimi doměřeného cla vliv, a je tak v rozporu s § 143 odst. 5 ve spojení s § 103 odst. 1 daňového řádu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán závěrem krajského soudu, že dodatečné platební výměry do skončení odvolacího řízení nejsou splatné, neboť splatnost jimi doměřeného cla je vázána na lhůtu počínající právní mocí těchto dodatečných platebních výměrů. Při posouzení žádosti žalobce označené jako „*výzva k vydání plnění*“, která je svým obsahem žádostí o vrácení vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 2 daňového řádu, je proto žalovaný povinen se zabývat otázkou, zda jsou u žalobce splněny podmínky vyplývající z § 154 odst. 1 daňového řádu pro vznik přeplatku a zda se jedná o přeplatek vratitelný podle § 154 odst. 2 daňového řádu.

16. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení a sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky, dvakrát režijní paušál ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky, a dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení žalobce zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. února 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu